

FOAIE PAROHIALĂ

17 - 23 noiembrie 2024

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Intrarea în Templu a Maici Domnului
joi, 21 noiembrie 2024; ora 11.00 Sfânta Liturghie

Pe cea mai aleasă din toate neamurile, pe Sfânta Pruncă ce se aduce astăzi de Sfinții săi Părinți în templul Domnului și se așază în Sfânta Sfintelor, spre sălășluirea Împăratului tuturor, cu cântări de laudă și cu mulțime de făclii să o întâmpinăm. Iar tu care ai milostivire nemărginită, slobozește-ne din toate nevoile pe noi, care îți cântăm: Bucură-te, bucuria noastră, Sfântă Pruncă, pururea Fecioară! **(Condacul 1)**

Îngerii lui Dumnezeu o înconjoară cu credința, iar credincioșii o fericesc pururea și cu bucurie cântă laudele acestea:

Bucură-te, Sfântă Pruncă, ce astăzi ești adusă în Sfânta Sfintelor;

Bucură-te, că Sfinții tăi Părinți astăzi împlinesc făgăduința;

Bucură-te, că ai fost binecuvântată de marele arhiereu Zaharia;

Bucură-te, că el te-a așezat în Sfânta Sfintelor;

Bucură-te, că Sfântul Zaharia, apărând cinstea ta, de evrei a fost omorât;

Bucură-te, jertfă bineprimită de Dumnezeu;

Bucură-te, că în Sfânta Sfintelor se pregătește azi sălășluirea ta;

Bucură-te, că tu începi mântuirea noastră;

Bucură-te, că de fecioare de vârsta ta ai fost petrecută;

Bucură-te, bucuria noastră, Sfântă Pruncă, pururea Fecioară!

(Icosul 1)

(Acatistul Intrării în templu a Maicii Domnului)

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Mihnea-Mihai-Mircea Mihele, Rareș Ghețe, Horea Pop și, Rareș Oros** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Săraci de bogăția noastră

Luna aceasta, noiembrie, ne pune în fața ochilor trei oameni bogați: cel la poarta căruia stă Lazăr, cel de astăzi și tânărul bogat pe care îl vom vedea peste puțină vreme întrebându-l pe Isus ce să facă pentru a moșteni viața veșnică. În toate cele trei exemple, Cuvântul lui Dumnezeu ne deschide perspectiva vieții veșnice, încercând să ne elibereze din viziunea îngustă a acestei lumi, de care de multe ori suntem copleșiți, devenind astfel robi.

Viața trupească și cea spirituală se împletesc încotinu și fiecare moment pe care îl trăim, zidește sau distruge ceva. Noi vedem doar ceea ce se întâmplă în jurul nostru. Isus în schimb ne invită să pornim de la ceea ce vedem și să ajungem la ceea ce putem percepe doar cu ochii credinței. Bogatul de astăzi vede hambarele și zidește apoi distruge și din nou zidește ceea ce lui i se pare un viitor fericit. Deoarece îi lipsește perspectiva divină, cea a vieții veșnice, zidurile se ridică însă în jurul lui, ca o temniță, izolându-l și de aproapele și de Dumnezeu.

Unde greșesc toți acești bogați? În primul rând în maniera autistă de a trata viața, izolându-se în relativa bunăstare pe care o dobândesc. Invitația pe care Dumnezeu ne-o adresează de a intra în comuniune cu El și cu ceilalți oameni nu face apel nici la bune maniere, nici la niște reguli de respectat, ci la realitate. Este un adevăr, neinterpretabil, faptul că viața aceasta e limitată. E un dat de fapt punctul terminus cu care moartea însemnează viața noastră a tuturor, dincolo de care nu vom putea lua nimic cu noi din această viață. Și atunci Dumnezeu, în Isus Cristos ne oferă soluția: ne dă posibilitatea de a transforma la un schimb extrem de avantajos bogățiile acestei lumi în bogății veșnice. Ne dă cheia ce deschide porțile autismului ce pe toți ne ispitește, dăruindu-ne frați și surori, cu care să parcurgem împreună drumul spre veșnicie, pe urmele Fiului lui Dumnezeu. Rămâne însă la latitudinea noastră să acceptăm sau nu oferta de libertate a Creatorului. Este în fond o chestiune de încredere și aici se joacă libertatea noastră. Putem să ne punem încrederea în bogățiile noastre încercând să prelungim cât mai mult cu puțință timpul acordat, asemenea copiilor care încearcă să prelungească timpul vacanțelor. Rezultatul va fi cam același... Și eticheta pe care Dumnezeu ne-o va atribui, „nebunule”, va fi pe măsură. Cum altfel s-ar putea numi un om care are la dispoziție o corabie și un întreg echipaj gata să-l ajute, dar care în schimb alege să pornească în larg de unul singur, agățat de un fir de pai?

Nu găsesc o mai bună încheiere decât cea a evangheliei: „Așa se întâmplă cu cel ce-și adună comori sieși și nu se îmbogățește în Dumnezeu”. Amin

PS Claudiu
Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla